

HELEN LIPSCOMBE

PAVOJUS
ANT PIRŠTŲ
GALIUKŲ

Iliustravo Maivyda

Iš anglų kalbos vertė Ramunė Balčiūnaitė

Vilnius
2024

TURINYS

1. Keblumai su Alyvų feja 9
2. Nepateikto prašymo mįslė 14
3. Namai prie Gulbių ežero 27
4. Vilės Perkins kerštas 39
5. Šnipų meistrė 46
6. *Gulbės grakštumas, liūto širdis* 54
7. Širdžių meistras 72
8. Pelenė ir kitos fejų istorijos 91
9. Batelių saugotoja 107
10. Mirties šokis 118
11. Gulbių namų paslaptys 126
12. Baltosios gulbės kryptis 134
13. Namų bateliai 142
14. O 148
15. *L'Odette* 154
16. Slapti daikčiukai 162

17. Kristina-Peilis 170
18. Gimtadienio staigmena 183
19. Edvinos Mikės vaiduoklis 197
20. Mervo MUMB 204
21. Ateities žvaigždės 214
22. Raudonoji vakarienė 227
23. Blogoji fėja 236
24. Alyvų fėjos sugrįžimas 241
25. Ar tai Mervas? Ar tai lėktuvas? 251
26. Trys šimtai penkiasdešimt devinta diena
be mamos 261
27. Mirštanti gulbė 271
28. Paskutinis veiksmas 280
29. Raudonoji kurpaitė 286
- Padėka 299

1. KEBLUMAI: SU ALYVŲ FĖJA

– Gerai, fėjos, dar vienas, kad geriau sektųsi, – ponas Lamontas žvilgteli į telefoną. – Ar gali Alyvų fėja atsistoti į priekį? O tu, Auksinio Vynmedžio fėja, pereik į galą. *Mile*, ar girdėjai, ką sakiau? Gerai, šiek tiek toliau. Nuostabu. Visos nusišypsokite kamerai. Sakykite: „Raudonoji kurpaitė“.

– Raudonoji kurpaitė!

– Nusišypsok, *Mile*. Dar kartą...

– Raudonoji kurpaitė!

Blyksnis.

Juodi taškėliai priešais akis.

– Puiku, – ištaria ponas Lamontas. – Eime visi.

Jam skubinant mus eiti į užkulisius jo ežiuku kirpti sidabriniai plaukai juda aukštyn žemyn.

– Atminkite, ką sakiau, fėjos: užburtas sodas, gražios minkštos rankos. Giesmininke, rankos plazdena. Auksinio Vynmedžio fėja, kojos lengvos ir greitos...

Apžiūriu savo kojas. Dreba? Taip. Lengvos? Ne.

– Alyvų fėja, nesku... Vile, kas nutiko?

Vilės akyse susitelkia ašaros:

– Blogai – negaliu šokti, – pasitrina randą po pėdkelnėmis. – Koja. Vėl skauda.

Ponas Lamontas susiraukia.

– Koja? Bet tas nelaimingas atsitikimas juk buvo prieš daug metų.

– Tai nebuvo nelaimingas atsitikimas, – atšauna Vilė.

Kitos fėjos žiūri į mane taip, kaip ir visada. Šiek tiek įtariai ir ne itin draugiškai.

Prikandu liežuvį, bet žodžiai patys išsprūsta:

– Tai buvo nelaimingas atsitikimas, Vile.

– Ne, nebuvo. Buvai tokia šiurkšti.

Mano skruostai užkaista. Dėl šiurkštaus elgesio ji teisi.

Ponas Lamontas iš tamsiai mėlyno švarko kišenės išsitraukia nosinaitę.

– Neturime laiko ginčams. Be tavęs, Vile, dalyvauti negalime. Mums reikia Alyvų fėjos.

Vilė šluostosi akis:

– Turbūt reikia dalyvauti.

– Ji *tookia* drąsi! – susižavėjusi šūkteli Giesmininkė.

Atsidūstu ir žvilgteliu už užuolaidos. Vilę Perkins pažįstu nuo baleto pamokų mažiesiems laikų. Vis dar pamenu persipinančius angelų pyrago (ji) ir siusiuko (aš) kvapus besisukant šokio ratu. Pamenu ir tą dieną, kai ji susižeidė. Vilė neleis man to pamiršti.

Ant scenos stovi *Raudonosios kurpaitės* prizo steigėja, ji pastumia akinius ant nupudruotos nosies:

– Jūsų karališkosios didenybės, ponai ir ponios, gerbiamieji teisėjai. Man labai malonu pristatyti... – Primadona Ana Popova žvilgteli į ložę. Aikteli ir pameta lapą su kalba.

Kažkas pribėga ir pakelia nukritusį lapą. Kitas žmogus atbėga ir vėl išbėga. Žiūrovai ima šurmuliuoti. Kai tau šimtas dveji, žmonėms turbūt atrodo, kad vos baigusi sakinį išleidi paskutinį kvapą.

Primadona Ana kresteli purią baltą galvą, lyg stengdamasi įtikinti, kad jai greitosios kviesti dar nereikia.

– Apie ką kalbėjau prieš tai? – paklausia. – Ak, taip. Džiaugiuosi galėdama pristatyti paskutinę mokyklą, kuri varžosi dėl geidžiamo *Raudonosios kurpaitės* prizo.

Fėjos susiburia man už nugaros, o ponas Lamontas parodo ranka į balkoną.

– Mile, tavo mama kaip tik spėjo atvykti. Toje pačioje vietoje kaip visada.

Pasislenku link ložės šalia geriausių vietų. Mama praleido gastrolėse tris ilgas savaites. Kaip ir Vilė, pamojuoju tamsoje sėdinčiai mamai.

Primadona Ana nuo scenos užtraukia:

– Fėjų variacijas iš „Miegančiosios gražuolės“ atliks, – pamoja deimantais nusagstyta ranka, – LAMONTO ŠOKIO MOKYKLA!

Milei dvylika ir ji svajoja tapti žymia baleto šokėja – kaip ir mama. Deja, po nesėkmingo pasirodymo mama dingsta iš žiūrovų salės. Iš pradžių Milė išsigąsta, kad jai nepatiko šokis. Tačiau mamai vis negrįžtant, ima aiškėti, kad nutiko kažkas daug pavojingesnio. Po pusmečio Milė sulaukia kvietimo į Gulbių namų baleto mokyklą. Netrukus paaiškėja, kad čia ji mokysis ne tik šokti, bet ir kautis bei šnipinėti... Paslapčių, pavojų ir nuotykių vis daugėja.

Helen Lipscombe užaugo Velse ir nuo pat mažens mėgo rašyti. Vaikystėje vis kurdavo istorijas vietoj to, kad praktikuotųsi groti altu, o dabar neretai puola rašyti tada, kai iš tiesų reikėtų lyginti. Autorės šeimos nariams dažnai tenka dėvėti susilamdžiusius drabužius, tačiau jie labai didžiuojasi H. Lipscombe knygomis. Pirmąją nuotykių serijos vidutinio mokyklinio amžiaus skaitytojams knygą apie balerinų ir šnipų mokyklą puošia lietuvių dailininkės Maivydos piešiniai.

Redaktorė Renata Ustilaitė
Korektorė Erika Merkytė-Švarcienė
Maketavo Jovita Tamašauskienė
Tiražas 1200 egz.
Išleido leidykla „Niekorimto“
Dūmų g. 3A, LT-11119 Vilnius
www.niekorimto.lt
Spausdino UAB BALTO print
Utenos g. 41A, LT-08217 Vilnius

